

thingets Lærv tilstrækkelig ved Fordelingen af Lovudkastene mellem Thingene, og den tilbageholdne Stilling, som af andre Grunde er os anvist, er iaar bleven strengere at døie, end den har været tidligere, fordi vi ligefrem ere forurettede ved de overordentlig faa Lovudkast, som ere komne ind i Thinget, og navnlig derved ere berøvede Indflydelse paa de største og vigtigste Lovudkast. Nu at reise en Strid med det andet Thing om et Spørgsmaal som dette vilde jeg finde meget uhenigtsmæssigt, og det skal jeg ikke forsøge paa. Jeg skal altsaa tage Loven, men jeg kan ikke være tilfreds med, at den høitærede Minister har forelagt den.

Melchior: Det er kun en Bemærkning af min ærede Ven fra Kjøbenhavn (Ploug), som giver mig Anledning til at begjære Ordet. Jeg tror ikke, at han har faa ganske Ret til at forlange, at Regjeringen saa at sige skal træde hæmmende op, naar nye Foretagender komme frem. Jeg tror, at det, at Folk slutte sig sammen for at udføre store Foretagender, i og for sig selv er et Gode. Hvis disse Aktieselskaber og disse Konfortier forlange særlige Begunstigelser, saa bliver det ganske vist Regjeringens Sag at undersøge, om de paagældende Foretagender ere hensigtsmæssige og af saadan særlig Interesse for det Offentlige, at der er Anledning til at forunde dem saadanne Begunstigelser, og saa maa der ogsaa anvendes en større eller mindre Kritik paa deres Rentabilitet; men naar der ikke er Tale om Begunstigelse, saa bliver det virkelig de vedkommende Mænds egen Sag, om saadanne Foretagender ville betale sig eller ikke. Naar Forslaget kun gaar ud paa at give en Koncesjon, og man knytter denne Koncesjon til den Forpligtelse, at den skal være benyttet inden et vist Tidsrum, saa at man kan se, at Foretagendet ikke kan komme andre Foretagender i veien, saa tror jeg ikke, at man kan gaa ind paa at undersøge saa nøie, om et saadant Foretagende vil betale sig eller ikke; det bliver de Vedkommendes Sag, som stille deres Penge deri. At det ikke skulde være alvorlige Mænd, der søge Koncesjon paa disse forskjellige Baner, som her er Tale om, kan jeg heller ikke tro, fordi Møren ligger i at lægge Skulderen til og indbetale Kapitalen. Heller ikke jeg har den Anskuelse, at disse Jernbaner ville være saa overordentlig rentable, men det bliver de Folks Sag, som ville anlægge dem; det er ikke Staten, som skal anlægge dem, det er ikke Begunstigelser, som forlanges, og det forekommer mig, at, naar et saadant Forslag fremkommer, er det Regjeringens Pligt at fremme Sagen. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Forslaget. — Der er nogle Ytringer fra det ærede 7de Medlem fra 2den Kreds (Orst), som ogsaa give mig Anledning til en Bemærkning. Som Medlem af den Kommission, som har været nedsat for at undersøge Hæve-

forholdene ved Helsingør, kunde jeg i sin Tid ikke slutte mig til dem, som vilde lade sig nøie med mindre Anlæg, idet jeg holdt for, at, hvis Staten skulde træde til, maatte der udføres Noget, som kunde være til Gavn for en længere Periode, og jeg erkjendte, at det var en Sag, som vedkom Staten og ikke alene den enkelte Kommune. Det stiller sig nu noget anderledes for mig, naar der er Tale om en Dampfærgehavn ved Helsingør, og jeg kan derfor forsaauidt nok slutte mig til det ærede Medlem. Jeg skal tillade mig at anbefale dette Forslag til Thingets velvillige Modtagelse.

Sassner: Jeg vil tillade mig en lille Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, der kom fra den ærede sidste Taler. Det ærede Medlem mente, i Modsætning til det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn (Ploug), at, naar et saadant Selskab ikke forlangte nogenformelt Begunstigelse, saa burde Regjeringen ikke lægge Hindringer i Veien for et saadant Konsortium med Hensyn til at faae Koncesjon paa de Anlæg, det havde bragt i Forslag, og det ærede Medlem mente derhos, at i dette foreliggende Tilfælde var der aldeles ikke Spørgsmaal om nogenformelt Begunstigelse. Jeg maa dog tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en meget væsentlig Begunstigelse, der tilhører disse Selskaber, og det er Expropriationsretten. Denne griber forstyrrende ind i mangfoldige Forhold i Landet, saaledes at man vel kan være berettiget til at stille den Fordring til Regjeringen, at den, naar der skal indrømmes et slikt Selskab Expropriationsret, meget nøie undersøges, om det paataente Foretagende maa antages at ville være til Fordel for Landet og ikke til Fordel for et enkelt Selskab, eller muligvis til Fordel for de første Opfindere af Aktieforetagendet.

Formanden: Det 11te kongevalgte Medlem har Ordet.

Carlsen: Det var for at gjøre en lignende Bemærkning som den, den ærede sidste Taler nu fremkom med, at jeg forlangte Ordet. Jeg vil altsaa frasalde Ordet.

Judenrigsministeren: Man er virkelig temmelig ilde faren, naar der er Spørgsmaal om Jernbaner; thi det er ikke grumme mange Dage siden, at jeg blev meget ublidt behandlet, fordi jeg ikke vilde give Koncesjon til en Bane, som efter min Mening var en ren Lyftbane, og hvor navnlig Expropriationsspørgsmaalet havde ikke saa ganske faa Betenkeligheder fra min Side, og nu er det i Dag blevet bebrejdet mig, at jeg har benyttet en gunstig Konjunktur, som har tilbudt sig, til at skaffe Forbindelse tilstede imellem Jernbanerne paa Sjælland og Jernbanerne i Sverig. Jeg finder her Anledning til at gjøre den almindelige Bemærkning, at af den Omstændighed, at